

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Δημοτικό

τ' ονομα σου παιδακι μου το πηρε το ποταμι
 το πηρε κε το ξεσιρε στου μαι το περιβολι
 το βλεπι ο μαις κε γελαι ι μαισα κε κλει
 το βλεπουν τα μαιοπουλα κε πεζουν κε γελανε

Ομηρος

αι δ' οτε δη ποταμιοιο ροον περικαλλε ικοντο,
 ενθ' η τοι πλυνοι ησαν επηγετανοι, πολυ δ' υδωρ
 καλον υπεκπρορεεν μαλα περ ρυπωοντα καθηραι,
 ενθ' αι γ' ημιονους μεν υπεκπροελυσαν απηνης.
 και τας μεν σευαν ποταμον παρα δινηεντα
 τρωγειν αγρωστιν μελιηδεα' ται δ' απ' απηνης
 ειματα χερσιν ελοντο και εσφορεον μελαν υδωρ,
 στειβον δ' εν βοθροισι θωις εριδα προφερουσαι.
 αυταρ επει πλυναν τε καθηραν τε ρυπα παντα,
 εξειης πετασαν παρα θιν' αλος, ηχι μαλιστα
 λαϊγγας ποτι χερσον αποπλυνεσκε θαλασσα.
 αι δε λοεσσαμεναι και χρισταμεναι λιπ' ελαιω
 δειπνον επειθ' ειλοντο παρ οχθησιν ποταμιοιο,
 ειματα δ' ηελιοιο μενον τερσημεναι αυγη.
 αυταρ επει σιτου ταρφθεν διμωι τε και αυτη,
 σφαιρη ται δ' αρ' επαιζον απο κρηδεινα θαλουσαι
 τησι δε Ναισικαα λευκωλενος ηρχετο μολπης.
 αιη δ' Αρτεμις εισι κατ' ουρεα ιοχεαιρα,
 η κατα Τηυγετον περιμηκετον η Ερυμανθον,
 τερπαμενη καπροιαι και οικειης ελαφοισιν
 τη δε θ' αμα νυμφαι, κουραι Διος αιγιοχοιο,
 αγροναμοι παιζουσαι, γεγηθε δε τε φρενα Λητω'
 πασαιων δ' υπερ η γε καρη εχει ηδε μετωπα,
 ρεια τ' αριγγωτη πελεται, καλαι δε τε πασαι
 ως η γ' αμφιπολοισι μετετρεπε παρθενος αδμης. (Ζ 85—104).

ΗΣΙΟΔΟΣ

..... Μαχην δ' αμεγαρτον εγειραν
 παντες, θηλειαι τε και αρσενες, ηματι κεινυ,
 Τιτηνες τε θεοι και οσαι Κρονου εξεγεγοντο,
 ους τε Ζευς Ερεδεσφιν υπο χθονος ηχε φοωσδε,
 δειγοι τε κρατεροι τε, βιην υπεροπλον εχοντες.
 Των εκατον μεν χειρες απ' ωμων αισσαντο

πασιν ὤμως, κεφαλαί δὲ ἐκαστῷ πεντηκόντα
 ἐξ ὤμων ἐπεφυκόν ἐπὶ στοιβαροῖσι μελεσσίν.
 Οἱ τότε Τίτηνεςσι κατεστάθεν ἐν δαΐ λυγρῇ
 πέτρας ἠλιθατοῦς στίβαρης ἐν χερσίν εχόντες.
 Τίτηνες δ' ἐτερωθέν ἐκαρτυναντο φαλαγγας
 προφρονεως, χερῶν τε δίης θ' αἶμα ἔργον ἐφαίνον
 ἀμφοτεροί· δεινὸν δὲ περιαχε πόντος ἀπειρῶν,
 γῆ δὲ μέγ' ἐσμαραγγήσεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 σεισμιένος, πέδοθεν δὲ τινασσετο μακρὸς Ὀλύμπος
 ριπή ὑπ' ἀθανάτων, ἐγούσι δ' ἴκανε βάρεια
 Τάρταρον ἠεροεντα, ποδῶν τ' αἰπεία ἰωῆ
 ἀσπετου ἰωχιμοῖο βολαῶν τε κρατεραῶν·
 ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἰεσαν θέλεα στονοεντα·
 φωνῇ δ' ἀμφοτερῶν ἴκετ' οὐρανὸν ἀστεροεντα
 κεκλωμένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγαλήφ' ἀλαλήτην.

..... ἀμυδὶς δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 ἀστραπτῶν ἐστειλε συνωχάδον· οἱ δὲ κεραυνοὶ
 ἴκταρ αἶμα θρονῆν τε καὶ ἀστεροπὴν ποτεοντο
 χεῖρος ἀπο στίβαρης, ἰερῆν φλόγα εἰλυφωώντες
 τάρφεις· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερεσδίος ἐσμαραγίζε
 καιόμενη, λακὴ δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπετος ὕλη.
 Ἐξέε δὲ χθῶν πάσα καὶ Ὠκεανοῖο ρεέθρα
 πόντος τ' ἀτρυγετός· τοῦ δ' ἀμφέπε θερμὸς αὐτῆν
 Τίτηνας χθόνιους, φλόξ δ' αἴθερα διὰν ἴκανεν
 ἀσπετος, ὅσσε δ' ἀμείρδε καὶ ἰφθίμων περ εόντων
 ἀνγῆ μαρμαίρουσα κεραυντοῦ τε στεροπῆς τε.
 Καίμια δὲ θεσπεσίον κατεχεν Χάος· εἰσατο δ' ἀντα
 σφθαλμοῖσι ἰδεῖν ἠδ' οὐκ αἰσῶσαν ἀκούσαι
 αὐτῶς, ὡς εἰ Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
 πύλνατο, τοιοῦς γὰρ κε μέγας ὑπὸ δούπος ὀρωρεῖ
 τῆς μὲν ερείπαιμενης, τοῦ δ' ὕψοθεν ἐξερπιπόντος·
 τῶσος δούπος ἐγένεν θεῶν ἐρίδι ξύνιοντων.
 Σὺν δ' ἀνεμοὶ ἐγούσι τε κοινήν τ' ἐσφραγίζον
 θρονῆν τε στεροπῆν τε καὶ αἰθαλοεντα κεραυνοῦ,
 κῆλα Διὸς μεγαλοῖο, φερον δ' ἰαχῆν τ' ἐνοπήν τε
 εἰς μέσον ἀμφοτερῶν· ὀτοβὸς δ' ἀπλήτος ὀρωρεῖ
 σμερδαλέης ἐρίδος, καρτὸς δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
 (Θεογονία 666—86, 689—710).

Ἀπολλωνίος Ροδίος, Α 496—511

Ἦειδεν δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μὴ συναρρηρὸτα μορφή,
 γεικεὸς ἐξ ὀλοοῖο διεκρίθη ἀμφὶς ἐκαστά·
 ἠδ' ὡς ἐμπεδὸν αἰὲν ἐν αἰθερὶ τεκμαρ εχούσιν
 ἀστρα σελήναιη τε καὶ ἠελίοιο κελευθοί·
 οὐρεα θ' ὡς ἀνετείλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελυδοῦντες
 αὐτῆσιν νημφῆσι καὶ ἐρπετα πάντ' ἐγένοντο.